

احوالت اخرب ننده ترا هم فصل اول حضرت
 او بخت بسیار بخت او قائل است قائل
 و احد بود و تشنه بود و صبح بود و هر یک از این
 مسکن بود و مخاطب بود و غایت و هر از اینها
 بود و مؤنت بود و احدی تشنه و صبح زیاده
 را گویند از دو مسکن سخن گویند مخاطب که سخن بی
 گویند غایت آنکه سخن از وی گویند مذکور
 مؤنت زن معلوم علی رضی الله عندها
 شش غایت را بود و شش مخاطب بود و
 نفس را بود آن شش که غایت را بود
 مذکور بود و سه مؤنت را بود آن شش را
 بود و صرب زوی هر دو در زمان گذشته صد
 مذکور غایت معلوم علی رضی الله عندها

در زن

Copyright © King Saud University